

KINH TƯ ÍCH PHẠM THIÊN SỞ VẤN

QUYỂN 4

Phẩm 12: XUNG TÁN

Bấy giờ, Đế Thích, Phạm vương, Tứ Thiên vương đều ở trong chúng hội, liền dùng hoa trời tung rải lên trên chỗ Đức Phật và thưa:

–Bạch Thế Tôn! Nếu các thiện nam, thiện nữ nghe Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi thuyết giảng pháp như thế mà tin, hiểu thì nên biết người đó có thể phá trừ được các thứ ma oán. Vì sao? Vì sự thuyết pháp của Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi hôm nay có thể dứt trừ hết thảy những vọng tưởng, tà kiến.

Bạch Thế Tôn! Nếu có thiện nam, thiện nữ nghe pháp này mà không sợ hãi, nên biết người đó chẳng phải từ công đức nhỏ mà đạt được. Nếu những nơi chốn có kinh này thì nên biết các chỗ ấy luôn có chư Phật hộ niệm và thọ dụng. Nếu nơi nào đang nghe kinh này thì nên biết đó cũng là nơi đang chuyển pháp luân. Những xóm làng, thôn ấp, núi rừng, đồng trống, chùa tháp, Tăng phường, nơi kinh hành... nào có cất giữ kinh này, thì các thứ ma, hàng ngoại đạo, những người tham chấp không thể phá hoại, nhiễu loạn.

Bạch Thế Tôn! Nếu người ở quá khứ đã từng cúng dường nhiều chư Phật thì mới có thể lãnh hội được kinh này.

Bạch Thế Tôn! Chúng con chính nhờ nơi kinh này mà đạt được ánh sáng trí tuệ nhưng không thể đền đáp ân đức của Phật, Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi và Phạm thiên Tư Ích.

Bạch Thế Tôn! Chúng con được nghe từ kinh này nên đối với các vị Pháp sư luôn sinh tưởng niệm về Đức Thế Tôn. Chúng con thường theo hầu người giảng thuyết kinh đó, bậc ấy thường được ủng hộ của chư Thiên. Nếu có người biên chép kinh ấy thành sách thì khi đọc tụng, giảng thuyết sẽ có vô lượng chư Thiên vì nghe pháp nên

đến chỗ người ấy.

M

Phẩm 13: CA NGỢI CÔNG ĐỨC

Bấy giờ, Đức Thế Tôn khen ngợi Đế Thích, Phạm vương, Tứ Thiên vương và đại chúng:

–Lành thay, lành thay! Như lời các ông nói. Nếu trong tam thiên đại thiên thế giới đầy các thứ châu báu chọn làm một phần, công đức của người nghe kinh này đạt được chọn làm một phần, thì phước đức của người nghe kinh này hơn hẳn phước đức kia. Gác qua phần vừa nêu ấy. Nếu ở trong hằng hà sa số thế giới khắp mười phương cũng đầy các thứ châu báu, thì công đức đạt được của người nghe được kinh này vẫn hơn hẳn phước đức kia.

Này các thiện nam! Nếu người muốn được nhiều công đức thì nên lãnh hội kinh này. Nếu muốn có được sắc thân đoan nghiêm, của cải giàu có, nhiều quyến thuộc, tự tại, đầy đủ mọi sự an lạc của hàng trời, người, tiếng khen, học rộng, nhớ nhiều, chánh hạnh kiên cố, oai nghi, ba học giới, định, tuệ, thông suốt các kinh sách, muốn có được các bậc Thiện tri thức, muốn đạt được ba Minh, sáu Thông, tất cả pháp thiện, muốn đạt được đạo quả Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, muốn đem lại an vui cho tất cả chúng sinh, muốn Niết-bàn thì phải nên lãnh hội, thọ trì, đọc tụng kinh này, theo đúng như pháp mà tu tập, giảng thuyết cho mọi người.

Này Thiện nam! Nếu người thực hành kinh này Như Lai tất thấy người đó đạt được đầy đủ những diệu lạc như vậy.

Này các thiện nam! Nay ta nói rõ cho chư vị biết, nếu người nào được nghe kinh này, hoặc từ nơi các bậc Hòa thượng, A-xà-lê, thì ta không thấy có vật dụng cúng dường nào của thế gian có thể báo đáp ân đức của những vị đó được. Pháp ấy là vượt khỏi thế gian nên sự cúng dường của thế gian không thể báo đáp đủ. Pháp đó vượt qua thế gian, nên những tài vật của thế gian không thể báo đáp được. Pháp ấy là không cấu nhiễm nên các vật nhiễm ô không thể đền đáp được.

Này các thiện nam! Pháp đó thì không gì có thể báo đáp được,

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

chỉ có một việc là đúng như lời dạy mà tu tập, hoặc người ở trong pháp ấy có theo đúng như lời dạy mà tu hành, thì đó gọi là báo đáp ân đức của Thầy, cũng là cung kính đối với Thầy, là sự báo ân hoàn toàn thanh tịnh.

Đó gọi là người xứng đáng nhận các vật cúng dường nơi tín thí.

Đó gọi là thuận theo lời nói của Như Lai, tùy thuận sự chỉ dạy của Như Lai.

Gọi là vượt qua các dòng sinh tử.

Gọi là thoát khỏi các đường nguy hiểm.

Gọi là dựng lập ngọn cờ pháp thù thắng.

Gọi là phá tan quân địch.

Gọi là sư tử chúa vì không còn lo sợ.

Gọi là bậc tượng vương vì tâm luôn hòa điệu.

Gọi là ngư vương vì các luận sư ngoại đạo không thể hủy hoại được.

Gọi là bậc y vương vì có khả năng chữa trị các bệnh của chúng sinh.

Gọi là bậc không còn sợ hãi vì có thể giảng thuyết pháp thâm diệu.

Gọi là bậc đầy đủ hạnh xả vì xả bỏ các thứ phiền não.

Gọi là bậc trì giới thanh tịnh, vì thành tựu trọn vẹn các pháp thiện.

Gọi là bậc nhẫn nhục lớn, vì xa lìa ngã và ngã sở.

Gọi là bậc đạt được năng lực đại tinh tấn vì trong vô lượng kiếp tâm không hề mệt mỏi.

Gọi là bậc đầy đủ thiền định, vì thường giữ chánh niệm, trú tâm tại một chỗ.

Gọi là bậc có trí tuệ lớn vì thông hiểu hoàn toàn các câu, nghĩa ngôn thuyết.

Gọi là bậc có đủ công đức lớn, vì dùng vô lượng phước đức để trang nghiêm thân tướng.

Gọi là bậc có oai đức lớn vì có thể che khuất tất cả ánh sáng của mặt trời, mặt trăng.

Gọi là bậc đại lực vì có thể giữ gìn mười diệu lực của chư Phật.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Gọi là bậc mây lớn vì có thể làm chấn động với tiếng sấm pháp.

Gọi là bậc tạo nên mưa lớn vì có thể diệt trừ các thứ phiền não cấu nhiễm.

Gọi là bậc tạo nên nhà cửa vì có thể đưa đến Niết-bàn.

Gọi là bậc cứu giúp lớn, vì đã cứu độ mọi sự lo sợ về sinh tử.

Gọi là ánh sáng của đèn tỏ vì xa lìa mọi nẻo tối tăm của vô minh.

Gọi là nơi chốn quy về, vì là chỗ nương tựa khiến cho các ma sợ hãi.

Gọi là đạo rốt ráo của chúng sinh.

Gọi là bậc chứng đắc quả vị, vì an tọa nơi đạo tràng.

Gọi là bậc đã đạt được Pháp nhãn.

Gọi là bậc thấy rõ tánh như của các pháp.

Gọi là bậc nhận biết tướng của pháp không.

Gọi là bậc an trụ nơi đại Bi.

Gọi là bậc an lập đại Từ.

Gọi là bậc không từ bỏ tất cả chúng sinh.

Gọi là bậc không tu tập theo pháp nhỏ.

Gọi là bậc hướng đến Đại thừa.

Gọi là bậc trừ bỏ các thứ điên đảo.

Gọi là bậc đạt được bình đẳng trọn vẹn.

Gọi là bậc nhập vào pháp vị.

Gọi là bậc an trú nơi đạo tràng.

Gọi là bậc diệt trừ các ma.

Gọi là bậc chuyển pháp luân.

Các thiện nam! Như Lai nếu dùng một kiếp hoặc chưa được một kiếp để tán dương, khen ngợi về công đức của người theo đúng pháp tu tập cũng không thể cùng tận, dù biện tài của Như Lai là vô tận.

M